

Marion Mugabo

Sterke vrouw Marion Mugabo maakt andere vrouwen sterk

Marion Mugabo uit Deventer had zestien jaar geen contact met haar familie in Rwanda. Ze wist niet of haar vader en moeder, zeven broers en zes zussen nog leefden. Zes jaar geleden kon zij een deel van haar familie in Kampala, Uganda, in haar armen sluiten. Intens dankbaar besloot zij hen en andere vrouwen en kinderen te willen helpen en richtte Project Voice op. Maar ook voor Afrikaanse vrouwen in Deventer is zij een inspiratie. Verenigd in de groep WARM willen de vrouwen iets terugdoen voor de Nederlandse samenleving, die hen heeft opgenomen.

Marion woont met haar twee zoons nu vijftien jaar in Deventer. 42 jaar geleden werd zij geboren in Uganda, maar groeide op in Bjumba, een klein dorpje in Rwanda. Haar ouders waren boeren en zij had een onbekommerde jeugd, samen met haar familie. Toen haar land in 1994 in een spiraal van geweld kwam en Hutu's en Tutsi's elkaar naar het leven stonden, moest zij vluchten. Zij was zeven maanden zwanger. Zij kwam in Duitsland terecht, waar haar eerste zoon werd geboren en later ook een tweede zoon.

Na vier jaar besloot zij om met haar kinderen naar Nederland te gaan en hier asiel te vragen. Dat was geen gemakkelijke periode. "We hebben heel veel meegemaakt. We hebben bijna in heel Nederland gewoond. Die onzekerheid... Ik was ook ziek en we hadden problemen, heel veel problemen. Ik ben in de gevangenis geweest met mijn kinderen." Stil kijkt zij voor zich uit en vervolgt dan zacht: "Als ik denk aan mijn verleden, zeg ik: 'God, alleen U, niemand anders'. Alleen God kan de mensen helpen om door te gaan. En na zoveel jaar, ik leef nog en mijn kinderen leven nog en we hebben mijn familie teruggekregen. Het is echt een wonder. Het was zo emotioneel om mijn moeder en drie zussen na zo'n lange tijd te omarmen. Ik dacht dat iedereen dood was. Zij dachten dat ik dood was. Dit alles heeft mijn leven veranderd. Het geeft mij hoop en kracht.

Richt je op het positieve

Marion voelt nu vooral dankbaarheid. "Er was zoveel negatiefs gebeurd, maar nu dacht ik: 'Marion, je leeft nog. Er is iets voor je in de toekomst, je hebt familie en nu moet je je alleen maar op het positieve richten'. Mijn moeder had mijn kinderen nooit gezien. Ik besloot toen dat ik mijn oudste zoon mee zou nemen naar Uganda als hij 18 jaar was. Hij zag toen de ellende in de sloppenwijken en was daar diep van onder de indruk. Hij moest zoveel huilen en hij zei: 'mama dit kan niet, wij moeten iets doen'. En zo hebben wij besloten de stichting Project Voice op te richten."

Er is een grote groep vrouwen, die is gevlucht uit Rwanda en nu onder moeilijke omstandigheden moet leven in de sloppenwijken van Kampala in Uganda. Zij hebben geen werk, geen doel. Er is veel criminaliteit

#HELDINNEN

en prostitutie. Project Voice wil hun stem zijn. "Veel mensen in Deventer hebben zich ingezet voor de stichting; in het bestuur, met inzamelen van spullen en geld. In vijf jaar tijd is een groot aantal projecten van de grond gekomen. Er is een naaiatelier opgezet voor de vrouwen, er zijn watertanks en toiletten geplaatst, er is een kippenboerderij gebouwd en begin 2019 is er een stuk grond gekocht in Uganda, waarop een varkenshouderij zal komen."

Onvermoeibaar

Marion is onvermoeibaar bezig geweest voor de stichting. Zij vertelt overal haar levensverhaal en verkoopt Afrikaanse hapjes op de markt in Deventer. Ze verkoopt grote wandkunstwerken die zij heeft gemaakt van oude fietsenbanden. De opbrengst van al dit werk gaat naar Project Voice. Elk jaar gaat zij drie weken naar Uganda om de projecten te bezoeken en te spreken met de mensen van de stichting aldaar. Zij is voor de vrouwen in de sloppenwijken een heldin. "Ze zeggen tegen me: 'Marion thank you, thank God who brought you to Holland, you are our hope'. Het maakt mij zo gelukkig dat ik dit mag doen."

WARM

Het werk voor Project Voice geeft Marion vleugels. Ze is een zelfbewuste en trotse vrouw geworden die haar moeilijke verleden achter zich heeft gelaten. Ze is dankbaar dat ze in Nederland kan wonen en wil graag iets terugdoen. Zij verenigde een groep Afrikaanse vrouwen in Deventer onder de naam WARM (Women of Africa Reunited in Movement). "Kijk: wij zijn vluchtelingen hier, maar wij hebben een rijke Afrikaanse achtergrond. Mensen denken vaak dat Afrika armoede, ziekte en oorlog is, maar dat is maar één gezicht. Wij hebben dans, zang, de Afrikaanse keuken, kunst. En ik dacht: 'sisters, let us do something, let us give back to the society'. We wonen allemaal in een huis, hebben hier zekerheid en we moeten de mensen hier laten zien dat wij ook iets kunnen teruggeven. Zo zijn we de groep gestart. Dat was heel moeilijk, want het zijn vrouwen uit heel veel landen en veel verschillende talen en met eigen problemen. Maar we gaan dansen en zingen en koken waar we maar worden gevraagd. En de Nederlandse mensen worden er blij van."

Wat heeft ze ervan geleerd? "Ik geef niemand de schuld van wat mij is overkomen. Ik stop geen energie in negatieve dingen, maar kijk altijd naar het positieve. Vroeger vertrouwde ik niemand, mijn gordijnen waren altijd dicht. Maar ik heb geleerd dat ik open moet zijn voor de mensen, dan komen de goede mensen op je pad. Dan krijg je steun."

Sterk persoon

Op de vraag of zij zich een heldin voelt, antwoordt zij volmondig ja. "Voor mij is een heldin een sterk persoon, die iets is overkomen, die sterk is geworden van zijn problemen en die anderen kan steunen en kracht kan geven. Ik zie het als mijn taak en ben er dankbaar voor. Maar ik heb mijzelf niet gemaakt, mijn verhaal heeft mij gemaakt. Ik heb God nodig en mijn familie en andere mensen en daarmee krijg ik de kracht om dit te doen. Het is mijn grootste wens om door te gaan met het veranderen van vrouwen. Ik ben een sterke vrouw en ik wil andere vrouwen sterk maken!"

beloning kwam uit de mond van haar kleinzoon. "Ik zat met hem in de trein, hij was toen 16, en hij zei: 'oma, weet je wat ik heel graag zou willen later? Wat opa en jij doen, al dat vrijwilligerswerk'. Dat vond ik machtig mooi!" Inmiddels helpt deze kleinzoon zijn oma bij de catering voor muziekkoepeel Nering Bögel in het Worpplantsoen.

#HELDINNEN